

שְׂבַחְתָּנִי לְמַה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אֹיִב: י' בְּרִצָּח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרִי
בְּאֲמָרָם אֵלֵי כֹל הַיּוֹם אֵיזָה אֵלֶיךָ ^{תַּחֲתֵי הַמַּיִם}: יב מַה תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ נַפְשִׁי וּמַה תִּהְיֶה
עָלַי הַחַיִּלִּי לְאֱלֹהִים ^{תַּחֲתֵי הַמַּיִם} כִּי עוֹד אֲדַנּוּ יִשְׁעֵת פָּנָי וְאֱלֹהֵי ^{תַּחֲתֵי הַמַּיִם}:

— זוהר תהלים —

יּוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסִדוֹ וּבְלַיְלָה שִׁירָה עַמִּי
וְגו' (מב, ט): [זוהר חלק ג' פ' אחר (דף
סו). זוהר תורה] אמר רבי שמעון, אשרי
חלקו מי שבא עם השכינה [בבקר],
בשעה שהיא באה לקבל פני המלך,
לספר עמו, וזה היה נמצא עמה [בלילה]
בשעה שהושיט המלך ימינו לקבל את
השכינה, זהו שכתוב: "אֲשָׂא כְנָפַי שָׁחַר
אֲשַׁכְּנָה בְּאַחֲרֵית יָם" (תהלים קלט, ט), מהו
אחריית ים, אותה שעה של הבקר היא
אחריית ים ההוא.

בעת הסתלקות הדינים.

שְׂבַחְצוֹת הַלֵּילָה, הִיא הַתַּחֲלָה, וְעוֹד הִיא
דִּין, וְעַכְשָׁיו הוּא אַחֲרֵית שֶׁל
הַדִּין, שְׁנִסְתַּלְקִים הַדִּינִים שְׁלָה, וְהִיא
נִכְנַסֶת בְּכַנְפֵי הַמֶּלֶךְ, הִיא וְכֹל אוֹתָן
שְׁנִדְוּוּ עִמָּה צַד, זֶהוּ שְׁכָתוֹב: "אֲשַׁכְּנָה
בְּאַחֲרֵית יָם".

המלך פורס כנפיו עליהם

וְלַמַּדְנּוּ, כֹּל אוֹתָן שֶׁהִתְיַגְעוּ בַתּוֹרָה
בְּחִצּוֹת הַלֵּילָה, נִשְׁתַּתְּפוּ עִם
הַשְּׂכִינָה, וְכַאֲשֶׁר בֵּא הַבֶּקֶר, וְהַמַּלְכָה
מִתְקַרְבֶת אֶל הַמֶּלֶךְ, הִרִי זֶה נִמְצָא עִמָּה
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְהַמֶּלֶךְ פּוֹרֵס כְּנָפָיו עַל כֻּלָּם,
זֶהוּ שְׁכָתוֹב: "יּוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסִדוֹ
וּבְלַיְלָה שִׁירָה עַמִּי וְגו'".

וְנָה בְּגִרוֹנוֹ, שֶׁהוּא כְּנוֹר לְהוֹצִיא בּוֹ קוֹל
בְּשֵׁשׁ כְּנָפֵי רֶאֶה עִם וְרָדִים בְּשֵׁשֶׁת צְנוּרוֹת
הַקְּנָה, וְזוֹ ו'. וְיוֹצִיאֻ מֵהַלֵּב, שֶׁשֵׁם בֵּינָה,
כְּמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּהָ בְּעַלֵי הַמְּשָׁנָה, הַלֵּב מִבֵּין.
יוֹצִיא בֵּין מִבֵּינָה, מִבֵּין יָה, שֶׁהוּא ו', שֶׁהוּא
אֶפְרוֹחַ בְּשֵׁשׁ כְּנָפִים, וְיַעֲלֶה בְּשֵׁשֶׁת צְנוּרוֹת
הַקְּנָה, שֶׁהֵם (מַלְכִים אֵי) שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכֹסֶה.
וְשֵׁנֵי כְּסָאוֹת הֵם, (יִרְמִיָה יז) כְּסָא כְּבוֹד מְרוֹם
מֵרָאשׁוֹן, וְהֵם הַלֵּב וְהַפֶּה. ל"ב, (שְׁמוֹת יז)
וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כָּס יֵה מִלְחָמָה לְה' בְּעַמְּלֶךָ.
כְּבֹד, סְמָא"ל, פֶּה הַכֹּסֶה, כָּס ה', זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים פֵּא) תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר וְגו'.

מֵהוּ שׁוֹפָר? קְנָה, ו', קוֹל שֶׁעוֹלָה מִן הַקְּנָה
אֶל הַפֶּה, שֶׁשֵׁם ה', בְּחֻמְשָׁה מֵינֵי תְּקוּנֵי
דְּבוּר, שֶׁהֵם: הַשְּׁפָתִים וְשֵׁנִים וְחֶךְ. שְׁפָתִים
שְׁנִים. שְׁנִים וְטוֹחֲנוֹת שְׁנֵי מֵינִים. וְחֶךְ - הָרִי
חֻמְשָׁה. שְׁטוֹחֲנִים כְּנֶהָר, שֶׁהוּא קוֹל, כְּמוֹ
שְׁטוֹחֲנִים הָרְחִים. לְהוֹצִיא קוֹל וְדְבוּר
שִׁיּוֹצֵא מֵהַבֵּינָה שֶׁל הַלֵּב בְּמַחְשָׁבָה. שֶׁהוּא
שֵׁם מְפָרֵשׁ בְּעֶשְׂרָה מֵינֵי תְּלִים. וּבְשׁוֹפָר,
אֵין פּוֹחֲתִין מַעֲשְׂרָה שׁוֹפְרוֹת. וְהַתּוֹרָה -
הַקוֹל שֶׁלָּה, הַדְּבוּר שֶׁלָּה, הַבֵּינָה שֶׁלָּה,
שֶׁפָּרְשׁוּהָ, אֵיזְהוּ חֶסֶם? הַמִּבֵּין דְּבָר מִתּוֹךְ
דְּבָר. מַחְשָׁבָה שְׁלוֹ חֻשׁבָּה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְכַל קְרִבְנוֹת וְעוֹלוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
(וִיקָרָא ז) זֹאת הַתּוֹרָה לְעֹלָה [ז] לְמִנְחָה.

אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ שֶׁל הַמְּשִׁתְּתָף בְּשִׁכְנָה

זיו הזוהר

צד. היינו אותם שלמדו תורה מחצות הלילה עד הבקר.